

stærkningen. Det var et Spørgsmaal, som jo ogsaa ved denne Leilighed havde sin Betydning at faae besvaret. Den høitærede Justitsminister har imidlertid ikke været klar paa dette Spørgsmaal; maaskee nok paa den retslige Side af Sagen, men ikke paa den factiske. Justitsministeriet har ikke været overbevist om, hvorledes det gif til i denne Henseende. Man har derfor brevvevlet med Udskrivningschefen for 1ste District, og denne har svaret i en Skrivelse, der er sendt fra Justitsministeriet til Udvalget, at, forsaavidt Friskjøbelsene ere komne til hans Kundskab, ere de Værnepligtige ikke blevne fritagne for Tjeneste i Forstærkningen. Forsaavidt altsaa det var kommet til hans Kundskab, ere de blevne tagne til Tjeneste i Forstærkningen, men forsaavidt det ikke er kommet til hans Kundskab, er de ikke komne med. Der har altsaa ikke foreligget en bestemt Instrux fra Justitsministeriet om, at Indrulleringscommissionen, eller hvem det nu er, der forestaaer det, skulde give fritagelse i Genhold til Loven, at den, naar den havde givet en saadan fritagelse for Tjeneste i Borgervæbningen, skulde indberette det til Udskrivningschefen, for at faae den Bedkommende til at gjøre Tjeneste i Forstærkningen. En saadan Instrux har ikke eksisteret, og denne Regel er altsaa ikke fulgt. Udskrivningschefen siger, som nævnt, at, forsaavidt det er kommet til hans Kundskab osv. Vel har han været Embedsmand i 15 à 16 Aar og er som bekendt en meget nidkær Embedsmand, saa han har vel ogsaa forsaavidt haft sin Dømmelsesomhed henvendt paa dette specielle Punkt og søgt at faae nappet en Deel af disse Føll til Forstærkningen, naar han er kommen under Veir dermed. Men der foreligger imidlertid Intet som helst om, hvad der er skeet, førend han blev Chef for Udskrivningsfredsen, og navnlig, ikke om, hvad der er foregaaet i de 3 Felttog i den første slesvigiske Krig. Naar man erindrer, at Borgervæbningsfonden er stegen saa betydeligt siden 1843, ligger det ikke saa ganske fjernt at antage, at navnlig disse Felttog have foranlediget betydelige Masser af Friskjøbelsere fra Tjeneste i Borgervæbningen, samt at dette har kunnet føre til, at de ogsaa vare frie for Tjeneste i Forstærkningen, altsaa baade frie for

Tjenesten i Felten og for Vagtjeneste i Kjøbenhavn. Hvis dette nu er Tilfældet — der foreligger ikke Oplysninger derom; ialfald har jeg ikke kunnet trænge igjennem og faae at vide, hvorledes det forholdt sig med denne Sag — seer man jo strax, at man her i Kjøbenhavn har kunnet blive fritagen for Værnepligt paa en langt billigere Maade end paa Landet, og at de, der reiste ind og toge Borgerskab, lode sig overføre i Forstærkningen og senere kjøbte sig fri, have gjort gode Forretninger imod de Andre, der bleve ude paa Landet og i dyre Dømme, haade til den ene og den anden Side, maatte betale for Stillingen. Nu spørger jeg: Er det communale Beløb, som paa denne Maade ere indkomne? Beløb, som ere indkomne for Stillinger, hvorved Staten er bleven unddragen Mænd, som ellers kunde have gjort Tjeneste enten her eller der for Landets Forsvar; kan det, som det ærede Medlem siger, være Beløb, der have et reent localt Diemed og ere indkomne som saadanne? Det kan jeg ikke antage er rigtigt. De have en ganske anden Charakter, og det er maaskee ikke aldeles uden Exempel, at der gives Institutioner her i Verden, som netop ved en Kjendelse til Statskassen forskaffe den Bedkommende nogen Lettelse, men ved en Kjendelse til Kommunen, at kunne skaffe sig Lettelse for en Statsbyrde, for en Byrde som Statsborger, det synes mig, at være noget inconsequent. Det er saaledes ved den hyppige Benyttelse af Friskjøbelserevnetten, at Fondens Indtægter have kunnet flyde saa rigelige. Jeg skal nu gaae over til at omtale Udgifterne. I Placaten af 1808 gjenoptoges Bestemmelsen om, at de Uformuende, Føll, som arbeide med deres egne Hænder, og hvis Tid er deres eneste Capital, og som maae anvende denne tildeels i Borgervæbnings Tjeneste, skulde støttes, men dette er aldrig skeet; hverken den Gang man havde Lidet tilovers dertil, og heller ikke efter 1843, da man havde Meget tilovers. De Uformuende ere i denne Henseende ikke blevne hjulpsne. Nu kunde man sige, at dette kunde man søge at gjøre godt igjen ved at overlade Communalbestyrelsen Kassen og saa uddele Renterne til de Uformuende. Men hvor ere de rette Bedkommende? Hvor ere nu de, der